

2513/1314.

Pesten, febr. 8/1868.

Országos sevélnok.

Egyben és egyszerben gazdag Arany János
A méltányosságban hogy lehet hiányos?
Mégis az a vanak, hogy párton hevében
Egy Országot megsejt — pedig minden kéta.

Napondint hajnalban házához hordozták:
Mégis nagy dekr, mintha nem is volna Ország.
A Naplót dél felé Kapja rendetlenül:
Mégis csak ezt látja, csak ezt lát elketül.

A Naplót egy vad pót megtámad — és kitént
Tüstöli körbe Kóporú a kömjent.
Nekimegy az Ország Epléslejt Irványa
Egész had rosz pónat — Kóporú nem bánja.

Naplóban, Országban, akadémiánkaól
Egy doll, és egyperre, s teljes egyformán szól:
Mégis a Kóporú csak a Naplót helyje —
Ezt az egész Ország méltán panaszolja!

Tarvája voltalja csak Országban volna,
Hancu a Kóporú semmitsem tud róla.
Pedig Kóporú János, meg Endégy János
Csak éhvehetné a harmadik János?

I magyar maccaronik tudós burárlását
Kézen kívánhatuok, hogy mégis megkérjék?
Hát a művelődést? Vagy is felelőművelet?
— Hát a Kóporú is felelőiskola lett.

Uram, János Kóporú, tekint az Ország!
Ne legyen tovább is fivérből Kóporú!
Az Ország, fájdalom, foglyává nem lehet,
Különben is zána magába tégedet.

G. A.

1314.

ORSTAC

